

CZY ZNASZ PROROKA MUHAMMADA?

هل تعرف النبي محمدًا صلى الله عليه وسلم؟

اللغة البولندية

Świat jest pełen wielkich ludzi, którzy poprzez swoje nauki oraz styl życia mieli swój współdział w ukształtowaniu moralnym, duchowym oraz społeczeństwa. Jednakże istnieje wiele spekulacji oraz niedomówień związanych z czasem, miejscem ich narodzin, stylem życia oraz z autentycznością ich przekazów.

Natomiast znalazł się jeden człowiek, którego osiągnięcia nie skończyły się na jednej dziedzinie, lecz wielu. Każdy szczegół z jego życia został dokładnie udokumentowany. Autentyczność tych zapisów zachowała się w tak dobrym stanie, że mogą za nią zaręczyć nie tylko jego zwolennicy, lecz również jego przeciwnicy.

Był on nadzwyczajnym człowiekiem, który uczył miłości do Boga i przekazywał jego nauki ludowi. Stworzył on naród, jak również wprowadził w życie kod moralny, zapoczątkował reformy socjalne oraz polityczne, tworząc niniejszym silne oraz dynamiczne społeczeństwo, które praktykowało i reprezentowało jego nauki.

Był on nie tylko religijnym nauczycielem, socjalnym reformistą, moralnym przewodnikiem, wspaniałym towarzyszem, oddanym mężem, ale również kochającym ojcem – w tej samej osobie. Żaden inny człowiek w historii nie był w stanie osiągnąć tego, co jemu się udało; to dzięki swej bezinteresowności osiągnął perfekcję.

‘Miał na imię **MUHAMMAD** (pokój z nim)’

Urodzony w Arabii w roku 570 (p.n.e) Muhammad (pokój z nim) zaczął nauczać islamu w wieku czterdziestu lat i zmarł mając sześćdziesiąt trzy lata. W bardzo krótkim czasie, gdyż tylko dwudziestu trzech lat szerzenia islamu, zmienił cały Półwysep Arabski na zawsze. W przeciągu zarówno jednego pokolenia ogromna liczba ludzi nawróciła się z poganizmu na ścisły monoteizm; kłótlive plemiona, które od zawsze prowadziły między sobą wojny zmieniły się nie do poznania zamieniając przemoc na solidarność, pijaństwo i rozpustę na trzeźwość i współczucie; bezprawie i anarchię na dyscyplinę; upadłość moralną na najwyższe standardy moralnej doskonałości.

Francuski historyk Alphonse de Lamartine w jednym ze swoich dzieł zatytułowanych: Historia Turcji ¹ wspominając o wspaniałości tego człowieka rzekł:

“ Skoro inteligencja, brak środków i zaskakujące osiągnięcia są kryteriami według których ocenia się geniuszy , któż mógłby porównać jakiegokolwiek wielkiego człowieka historii z Muhammadem?

¹ Lamartine(1854): Histoire de la Turquie, p.276-277

Najstynniejsi ludzie przyczynili się tylko do powstania wojen, praw, imperiów; posiadali tylko siłę materialną, która często upadała na ich oczach. [..]

”Jego cierpliwość w oczekiwaniu na zwycięstwo, jego ambicja nie dążąca do zdobycia imperium, jego niekończące się modlitwy, mistyczne rozmowy z Bogiem, jego śmierć i triumf pośmiertny nie wskazują na oszustwo, lecz na pewność [..] Jeśli zastanowimy się jakie zalety czynia człowieka wielkim, możemy zapytać: czy istniał inny człowiek większy niż on?”

Ponadto, *Mahata Gandhi* wspomina o wspaniałym charakterze Proroka w swoim przemówieniu:

”Chciałem dowiedzieć się więcej na temat człowieka, który ma wpływ na serca milionów osób...jestem pewien, że to nie dzięki mieczowi islam tak znacznie się rozprzestrzenił. To była czysta prostota, skromność Proroka, skrupulatne dotrzymywanie przez niego obietnic, jego poświęcenie się dla towarzyszy i członków jego społeczności, jego odwaga, nieokazywanie strachu, absolutna ufność w Boga i swe posłanie. To te czynniki, a nie miecz otworzyły drzwi muzułmanom i pozwoliły im pokonać każdą trudność. Kiedy skończyłem czytać drugi tom (biografii Proroka) żałowałem, że nie mogę kontynuować lektury o życiu tego wielkiego człowieka.”

Również *Thomas Carlyle* w swojej książce pt. *Bohaterowie i ich Kult*, był zafascynowany tym jak jeden człowiek był w stanie złączyć niezgodne plemiona beduinów i stworzyć silną nację w zaledwie dwóch dekadach: ***”Powinniśmy się wstydzić kłamstw, którymi Zachód obrzucił tego człowieka.”***

Niemiecki poeta *Wolfang Göthe* oświadczył: ***„Szukałem w historii przykładu do naśladowania i znalazłem go w Muhammadzie”.***

Diwan Chand Sharma napisał: ***„Muhammad był pełen dobroci, dzięki której wpisał się w pamięć zgromadzonym wokół niego”².***

Muhammad nie był nikim innym jak tylko człowiekiem. Ten to człowiek miał za zadanie szlachetny cel, którym było pojednanie ludzkości w wierze w Jedyne Boga, Allaha, jak również życia według jego zasad. Muhammad nazywał się zawsze sługą i Wysłannikiem Bożym, a każdy jego czyn odzwierciedlał całokształt tego zwrotu.

Encyklopedia BRITANNICA potwierdza:

“ [..] wcześniejsze źródła przedstawiają Muhammada jako prawego człowieka, który zdobył szacunek i lojalność innych, którzy podobnie jak i on byli prawymi i uczciwymi ludźmi.” (Vol. 12)

² Sharma, Prorok Wschodu, Kalkuta 1935, p.12

Bernard Shaw powiedział: "Muhammad powinien zostać nazwany zbawicielem ludzkości; jeżeli on miałby osiągnąć władzę we współczesnym świecie, osiągnąłby to rozwiązując jednocześnie problemy, z którymi boryka się świat, przynosząc pokój i szczęście".³

Było wielu, których życie i misja stały się legendą, a niektórzy z nich zostali podniesieni do rangi bogów. Jednak żadna z tych osób nie zdołała choć w części stworzyć tego, co Muhammad. Ani on, ani jego zwolennicy nigdy nie twierdzili, jakoby był on bogiem, wcieloną boskością, człowiekiem o boskiej naturze, lecz był i jest on postrzegany jako zwykły człowiek wybrany przez Boga na Jego Wysłannika.

Michael H. Hart, swoją ostatnią publikację poświęcił osobom, które najbardziej przyczyniły się ludzkości: **"Wybrałem Muhammada na pierwszym miejscu, gdyż był on jedynym człowiekiem w historii ludzkości, który osiągnął sukces jednocześnie w dwóch sferach; religijnej oraz świeckiej"**⁴. Muhammad (pokój z nim) jest ostatnim z proroków, którzy zostali zesłani, żeby zbawić ludzkość. Jego nauki zostały mu przekazane przez Najwyższego Boga; wprowadził je w życie za pomocą dobrze zorganizowanego systemu, którego ani wcześniej ani po dzisiejsze czasy nikt nie był w stanie stworzyć od podstaw.

Słowa Prof. *Hurgronje*: **"Liga założona przez proroka islamu podkreśla zasady międzynarodowej łączności i braterskości [...] faktem jest, że żadna inna nacja na świecie nie będzie na równoległej pozycji co islam"**.

Zagłębiając się w aspekty równości przed Bogiem według islamu, pewna sławna indyjska poetka *Sarojini Naidu* powiedziała:

"To była pierwsza religia, która nauczyła i praktykowała demokrację. Podczas adhanu, czyli nawoływania do modlitwy wierni zbierają się w meczecie, ma to miejsce pięć razy dziennie, kiedy to chłop oraz król klęczą jeden obok drugiego proklamując następujące słowa: "Allahu Akbar – Allah jest Wielki" [...] ta równość sprawia, że pomimo różności społecznych jeden drugiemu jest bratem"⁵.

Było wiadomo wszem i wobec, że Muhammad (pokój z nim) był niepiśmienny i wiódł skromne życie zanim doznał objawienia w wieku czterdziestu lat. Jest to niezbity dowód na wiarygodność jego prorocstwa. Cała Arabia chyliła czoło przed cudami Muhammada, cały legion arabskich poetów, kaznodziei oraz mówców różnego kalibru poniósł klęskę, kiedy to miał za zadanie zapamiętać zawartość Świętego Koranu.

Ponadto prof. *Keith Moore*, zacytował w swojej książce pt. 'Rozwijający się Człowiek': **"Jest to jasne, że te wypowiedzi muszą pochodzić od Allaha, gdyż jego wiedza została odkryta dużo później, jest to dowodem na to, że Muhammad był Posłańcem Bożym"**.

³ Bernard Shaw, Autentyczny Islam, Singapur, tom nr X 1936

⁴ Hart, 1978, p.33

⁵ S. Naidu, 1918, p.169

Dzisiaj, po czternastu stuleciach, nauki Muhammada (pokój z nim) przetrwały bez żadnych uszczerbków. To nie są twierdzenia zwolenników Muhammada, lecz jest to prawda historyczna.

K.S. Ramakrishna Rao, indyjski prof. filozofii w swojej broszurze pt. 'Muhammad, prorok Islamu' określił Proroka jako perfekcyjny model ludzkości, tłumacząc swój punkt widzenia następującymi słowami: **“osobowość Muhammada jest zbyt trudna by odzwierciedlić o niej całą prawdę [...] Istnieje Muhammad handlowiec, Muhammad prawodawca, Muhammad orator, Muhammad reformista, Muhammad obrońca sierot, Muhammad obrońca niewolników, Muhammad emancypator kobiet, Muhammad sędzia. W tych sztywnych rolach i dziedziach życia jest on niczym bohater”**.

Muhammad (pokój z nim) jest zdumiewający w każdym calu, przekazał on boże proroctwo ludzkości. Samym dowodem na to jest deklaracja administracyjnego zastępcy Muhammada po rozmowie z nim na łożu śmierci. Przekazał on:

“ [...] Jeżeli są tacy wśród was, którzy wielbią Muhammada, to on nie żyje, lecz ci którzy wielbią Boga, mogą być pewni, że On jest wieczny ”⁶

Niektóre z nauk Proroka:

Prorok (pokój z nim) powiedział: „Ja i ten, kto wychowuje sierotę, będziemy tak przebywali w raju” tu Prorok zetknął palec wskazujący ze środkowym.

Prorok Muhammad (pokój z nim) powiedział: „Pewien człowiek podążając wzdłuż drogi natknął się na kłującą gałąź i usunął ją na pobocze. Bóg obdarzył go swym miłosierdziem i wybaczeniem.”

Prorok powiedział też: „Kto wierzy w Boga i w Dzień Sądu nie wyrządza szkody swemu sąsiadowi, kto wierzy w Boga i w Dzień Sądu jest hojny wobec gościa.”

Ibn Masud przekazał: „Gdy odbywaliśmy razem podróż Wysłannik Allaha (pokój z nim) oddalił się od obozu. Zobaczyliśmy wówczas ptaka z dwoma pisklętami i zabraliśmy mu je. Ptak krążył dookoła nas dopóki nie powrócił Prorok (pokój z nim), który powiedział nam: „Kto skrzywdził tego ptaka zabierając mu jego małych? Oddajcie mu je!”

Abu Hurayra przekazał, że Prorok (pokój z nim) powiedział, iż pewien mężczyzna napił psa i za ten dobry uczynek Bóg przebaczył mu jego grzechy. Zapytano Proroka (pokój z nim): „Wysłanniku Allaha, czy będziemy wynagrodzeni za dobre traktowanie zwierząt?” Odpowiedział: „Istnieje nagroda za każdą dobroć okazaną różnym formom życia, czy to zwierzętom, czy to ludziom”.

⁶ Michener, 1995, pp. 68-70.

Podsumowując, nie urodził się jeszcze człowiek o którym pisało i dyskutowało się więcej niż o Proroku Muhammadzie (pokój z nim). Ponadto przeciwnicy jak również zwolennicy Muhammada stwierdzili jednogłośnie, iż miał on wspaniałą osobowość i wysokie morale.

Czy nie warto więc dowiedzieć się trochę więcej na temat tej osoby, która miała wpływ na biliony ludzi przez okres czterystu tysięcy lat?

Bibliografia:

- 1) Lamartine, (1854). "*Histoire de la Turquie*". Paris, Vol.11, pp. 276-277.
- 2) Sharma, C. (1935). "*The Prophets of the East*". Calcutta, p.12.
- 3) Bernard Shaw, Autentyczny islam, Singapur, tom nr X 1936
- 4) Hart, H. (1978). "*The 100: A Ranking of the most Influential Persons in History*". New York, p.33.
- 5) Naidu, S. (1918). "*Ideals of Islam*", Madras, p.169
- 6) Michener, J. (1955). "*Islam: the Misunderstood Religion*", pp.68-70.